

hidtil have udgjort den loyale Deel af Islands Befolkning, nogenlunde kunde finde sig tilfredse deroppe.

Indenrigsministeren: Det er blot en ganske kort Bemærkning, som jeg i Anledning af Udvalgets Indstilling skal tillade mig at fremsætte. Det forekommer mig, besynderligt, at man allerede ved anden Behandling har indstillet, at Lovudkastet skal forkastes. Jeg skjønner dog ikke rettere, end at det vilde være ønskeligt, om man lod saadanne Forslag, ved hvis Udarbejdelse man egentlig ikke har fundet væsentlige Mangler, gaae til tredje Behandling; thi det kunde jo dog være tidsnok der at ende deres Liv.

Justitsministeren: Den samme Erindring, som min høitagtede Collega nu har gjort, vilde jeg have fremkommet med, men havde forbeholdt den til et noget senere Stadium, efter den Maade, hvorpaa den ærede Formand bemærkede, at han i det Hele vilde stille Sagens Behandling. Ogsaa mig er det forekommet, at, om end det, der er anført i Betænkningen, og den ærede Ordførers nærmere Udvikling deraf maatte afgive tilstrækkelig Grund for det høitærede Thing til ikke at gaae ind paa Lovens Indhold, kunde der dog ikke være Tvivl til, at unddrage Regjeringsudkastet den Afgang til Overveelse og Behandling, som i Regelen bliver et Lovforslag til Deel.

Ordføreren: Naar Udvalget var af den bestemte Formening, at ville fraraade Lovudkastet og sandt denne bestyrket ved Althingets Indstilling, forekom det mig, og jeg tør antage hele Udvalget, da det har været enigt, at det kun vilde være at spille Tid og Kræfter til ingen Nytte, om man havde gennemgaaet de forskjellige Paragrapher i Lovudkastet og stillet Endringsforslag, og derved bragt det ærede Thing til, gennem en maaskee temmelig vidtløftig Forhandling, at stemme over de enkelte Lønningsstatser og Paragrapher, medens man dog vilde stille i Spidsen, at Loven nægtedes endelig Antagelse. Det forekommer mig, at Udvalget i disse Hensyn har haft tilstrækkelig Grund til ikke at foranledige en saadan ud-

førlig Forhandling, naar det var klart, at det bestemt og som det Principale vilde stille Forslag til, i Overensstemmelse med Althinget, ikke at vedtage Lovudkastet.

Formanden: Rigsdagsmanden for Holbøel Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har Ordet.

Tscherning: Jeg frasigter Ordet.

Nimestad: Jeg vil dog i Anledning af, hvad der blev ytret af den ærede Ordfører, gjentagende gjøre opmærksom paa, at Udvalget vistnok ikke har lagt noie Mærke til, at det vel søgte hen til det samme Maal, som Althinget, men at det var under ganske forskjellige Betingelser, under hvilke man ikke vilde blive enig.

Indenrigsministeren: Det er aadensbart, at naar man seer paa Realiteten med Hensyn til de Gager, som vilde blive Vedkommende til Deel i det kommende Aar, saa er man længere fra Althingets Mening ved at forkaste Lovudkastet, end ved at tiltræde det; thi der vil jo i det Mindste gaae et Aar hen, inden Statserne kunne blive optagne i Finantsloven. Det vil ogsaa være en lidt vanskelig Stilling, hvori man nu kommer, da man efter de tidligere her i Thinget yttrede Ønsker og Anskuelser angaaende denne Slags Bestemmelser netop har villet have dem behandlede i særskilte Love, og nærværende Tilfælde maa vel altsaa staae som en Begyndelse til en Forandring i, hvad man hidtil har fulgt i denne Henseende, saa at man nu ikke længere ønsker saadanne Bevillinger i særskilte Love, men i Finantsloven. Naar man tager Hensyn til, hvad der hidtil har været ønsket, forekommer dette mig at være meget afvigende deraf, og man behøver i saa Henseende blot at see hen til den lille Bestemmelse om Opretelsen af Enkesæder paa Tersløsegaard, hvilken man jo har studeet ud af Finantsloven, fordi man ønskede den behandlet igjennem en særlig Lov. Det maa altsaa være et nyt Princip, man nu flaaer ind paa, naar man ikke vil have dette Spørgsmaal afgjort gennem en Lønningslov, men derimod optaget i Finantsloven. Jeg kan